

[Bernhard Baunsgaard.]

måtte have på de udgifter, der senere følger på budgetterne. På side 69 i første spalte står der, at når befolkningens indtægter stiger 10 pct., vil statsprovenuet på længere sigt stige 13—14 pct. Man må forstå, at der i vort skattesystem er indbygget en regel, der ligefrem opfordrer ministrene til ikke at være særlig tilbageholdende. Med en indkomstforøgelse på 10 pct. ved de — hvad enten det er undervisningsministeren eller socialministeren — ganske sikkert, at der bliver endnu flere indtægter til staten, sådan at de roligt kan bruge løs, man risikerer ikke at komme i underskud.

Nu er det ikke helt de samme regler, der gælder for de kommunale skatter, men Amtsrådsforeningens tidsskrift, Danmarks Amtsråd, har netop i decembrnummeret, nr. 8, for dette år, haft en gennemgang af, hvordan vort skattesystem virker, for så vidt angår de kommunale skatter, og man er kommet frem til, at en stigning i indkomsterne på 10 pct. vil medføre, at det kommunale indkomstgrundlag vil øges med 12 pct. Vi har altså, sådan som vi har opbygget vort skattesystem, for så vidt angår de kommunale skatter, indbygget en mekanisme, der virker på den måde, at det offentlige andel af indkomsterne bliver større end den indkomststigning, der i øvrigt gælder i samfundet, noget, der kun kan have én virkning på de mennesker, der står med en række ønsker, de gerne vil have opfyldt, og som har et budget at holde sig til: de ved ganske sikkert, at indtægterne vil blive større.

Det er en stor skavank, som vi er nødt til at tage med i en reform, og som vi er nødt til at arbejde meget intenst med foruden disse administrative besværligheder, som jeg ligesom hr. Stetter håber, at vi dog, når vi sætter i gang med en undersøgelse, kan komme over. Det andet, som jeg lige har omtalt, bliver nok værre, men det er uendelig væsentligt, for som jeg tidligere har sagt fra denne talerstol: vi sætter verdensrekord i skattetryk, når vi tilsammen tager stats-skatte, kommunale skatter og lovbundne forsikringer.

Lütken: Jeg synes, vi kan tage denne debat meget afslappet, fordi den drejer sig om en ting, som vi formentlig alle sammen

er enige om. Vi har nemlig det samme sigte: at opkrævningssiden af vort skattesystem bliver så enkel og så nem og håndterlig som overhovedet muligt og således, at der sker det mindst mulige antal fejl undervejs. Det er klart, at disse ting, der nu er fremme, er ting, som har været drøftet, som finansministeren sagde det, næsten lige siden man påtænkte gennemførelsen af en kildeskate her i landet. Men det er da også klart og rimeligt, at et eller flere partier undervejs senere hen tager nogle af disse tanker op, fordi de gerne vil have dem behandlet i skatteudvalget for at få, skal vi sige en mere bindende diskussion om det. Det finder jeg helt rimeligt. Vi har også på visse punkter interesser som, kan man sige, på en måde er parallelle med de forslag, som her er fremlagt.

Det drejer sig om det, der vel er det centrale, nemlig at beregning og indeholdelse af A-skat for lønudbetalinger hos arbejdsgivere flyttes over på en lønkonto, og så står der her i forslaget, i pengeinstitutterne. Det, der for os er af interesse her, er, om man kunne nå frem til at oprette en lønmodtagernes girobank på grundlag af det eksisterende postgirokontor, således at den del af opgaven, som her foreslås overtaget af pengeinstitutterne, bliver overtaget af en sådan girobank. Det er en ting, som vi også gerne ser yderligere drøftet i skatteudvalget.

Med hensyn til de andre ting er der så især spørgsmålet om, at kildeskattens administration skal overtages af kommunerne, og her peger man på, hvad bl. a. formanden for Kommunernes Landsforening har sagt om dette problem. Jeg har været inde på det ganske kort også i finansudvalget, da den artikel, som blev nævnt af hr. Stetter, i Jyllands-Posten var fremme, for vi må jo alle sammen være interesseret i at finde ud af, om der her i landet opbygges landsdækkende datasystemer, der overlapper hinanden, altså både et statsligt og et kommunalt, og om det, der ligger bag ved, at Kommunernes Landsforening nu siger dette, er, at de har et landsdækkende datasystem, som måske ikke får udnyttet sin kapacitet tilstrækkeligt, hvorfor de ønsker at få yderligere denne opgave, som hidtil har ligget i statslig regie. Det, der efter min mening er af stor interesse i denne forbindelse, er, om vi har en dobbeltadministration. Hvis vi har